

РЕШЕНИЕ

№ 5074

гр. София, 26.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 28.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **10577** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 ал.2 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.
Образувано е по жалба на "Бронз" ЕООД [населено място], ЕИК-[ЕИК] срещу Решение № ПИ-403/07.11.2022г. на Директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение подадена жалба срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № 53-06-8260/29.09.2022 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП– С., с което на „БРОНЗ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с което е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление с титуляр „ВАМ- 2011“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с представител В. С. за задълженията на „БРОНЗ“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] до размера на публичните задължения посочени в същото. Релевира се, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че Директорът на ТД НАП- С. и публичният изпълнител неправилно приемат, че предметът на посочения Договор за услуга от 25.09.2015г., сключен между „БРОНЗ“ ЕООД и „ВАМ - 2011“ ЕООД, представлява суми, предоставени за доверително управление съгласно разпоредбата на чл. 202, ал. 1 ДОПК. Според жалбоподателя в разпоредба на чл. 202 ДОПК са изброени изчерпателно хипотезите, при които може да се наложи запор върху вземания на длъжника, като с налагането на запор върху банкова сметка на „ВАМ - 2011“ ЕООД, по която не са налице суми, предоставени за доверително управление от „БРОНЗ“ ООД, публичният изпълнител е извършил недопустимо действие по налагане на

обезпечителни мерки- на първо място спрямо лице, което не е длъжник в производството по изпълнително дело № 22120008523/2012г, и на следващо място спрямо банкова сметка, по която не постъпват (не са предоставени) парични суми на длъжника, предоставени за доверително управление, с което неоснователно и незаконосъобразно е засегнал чужда правна сфера. Обстоятелството, че сметката е открита във връзка с Договор за услуга от 25.09.2015г., сключен между „БРОНЗ“ ЕООД и „ВАМ - 2011“ ЕООД не можело да доведе до обстоятелството, че сумите, които постъпват по сметката са „собственост“ на длъжника в производството по принудително изпълнение. Сметката е открита и водена на името на „ВАМ-2011“ ЕООД, следователно и паричните средства, които постъпват по същата, са собственост на титуляра ѝ. Публичният изпълнител въз основа на договора за услуга би могъл да запорира конкретни вземания на „БРОНЗ“ ЕООД, за които има писмени доказателства /договори, фактури/, че съществуват и по които „БРОНЗ“ ЕООД е кредитор, а не сметката с титуляр трето лице, по която са налице плащания и суми, собственост на това трето лице. Вземанията - предмет на заповест следва да бъдат ликвидни и изискуеми, т.е. да бъдат установени и индивидуализирани основание и размер, както и по задължено лице по вземането - арг. чл. 202, ал.2 ДОПК. Твърди се, че нищо такова не е сторено от публичния изпълнител, респ. тази незаконосъобразност е пренесена в обжалваното Решение на Директора на ТД НАП-С.. На следващо място се излагат доводи за това, че не е посочена конкретна обезпечителна нужда, както и не са посочени конкретни обстоятелства, от които да е видно защо органът приема, че е застрашено удовлетворяването на публичния кредитор чрез наложените вече заповести върху банковите сметки на „Бронз“ ЕООД. Моли съда да отмени оспорвания акт.

В хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призован, не се представлява.

Ответникът- директорът на ТД на НАП- С. чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Развива подробни съображения в писмени становища. В хода по същество сочи, че от представените във връзка с извършената проверка на дружеството доказателства, както и банковите документи във връзка с разкриване на банкова тайна, вкл. и представения договор от У. Б. с „ВАМ-2011“ се установило, че жалбоподателят продължава да извършва активна търговска дейност. Потвърждавала се тезата на органа, че по банковата сметка постъпват единствено и само суми от търговска дейност на длъжника, който продължавал да трупа задължения в особено големи размери към държавата без да предприема никакви действия за погасяване на задълженията. Счита, че договора от 2015 г. за услуга е предпоставка за създаване на порочна практика чрез която дружествата, макар и със задължения да упражняват търговска дейност без да погасяват такива към фиска. При това положение пред публичния изпълнител нямало друга алтернатива и възможност, предвидена по закона за обезпечаване на задълженията, освен процесната, с налагане на заповест, който заповест не попадал в хипотезата на вземане от трето лице, предвид че длъжникът нямал вземания от „ВАМ-2011“. Средствата по банковата сметка както се установило са собственост на длъжника. Моли съда да потвърди обезпечителната мярка до размера на установените задължения. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност в случай на претендирано адвокатско възнаграждение над минималното, съгласно наредбата.

Софийска градска прокуратура не се представлява и не изразява становище по

жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Срещу „Бронз“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] в ТД на НАП С. е образувано изпълнително дело №22120008523/2012 г., за принудителното събиране на установени и изискуеми публични вземания в общ размер на 1 815 494,59 лв. от които главница - 1 207 517,49 лв. и лихва - 607 977,10 лв., изчислени към 29.09.2022 г.

На основание чл. 221, ал. 1 от ДОПК до длъжника е изпратено Съобщение за доброволно изпълнение с изх. №0237-000001/09.12.2011 г., връчено на 12.12.2011 г. на И. Е. Е..

По изпълнително дело са наложени обезпечителни мерки с Постановление за налагане на обезпечителни мерки №8523/2012/000272/24.07.2015 г., Постановление за налагане на обезпечителни мерки №С160022-022-0009739/08.06.2016 г., Постановление за налагане на обезпечителни мерки №С210022-022-0003962/26.01.2021 г., с които са наложени запори върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление на „Бронз“ ЕООД.

С процесното Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №53-06-8260/29.09.2022г., на публичен изпълнител в ТД на НАП- С., на основание чл. 200 от ДОПК и чл. 202, ал. 1, във връзка с чл. 195, ал. 1-3 от ДОПК, е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление с титуляр ВАМ-2011 ЕООД, за задължения на „Бронз“ ЕООД до размера на публичните задължения върху сумите постъпващи по банкова сметка находяща се в ТБ У. Б. АД ВИС UNCRBGSF за сумата от 1 815 494.59 лв. В постановлението е посочено, че банковите сметки на „Бронз“ ЕООД са запорирани, като след извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства е констатирано, че задълженото лице има сключен Договор за услуга на 25.09.2015 г. и Анекс към него от 25.09.2022 г. със срок на действие до 25.09.2023 г., от които е видно, че приходите от търговска дейност се използват за получаване, съхранение на пари и за извършване на разплащания към персонал и трети лица, по специално открита банкова сметка на „ВАМ - 2011“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] в ТБ У. Б. АД. До банката е изпратено запорно съобщение с изх. №53-06-8260#1/29.09.2022 г., връчено на 04.10.2022 г. В отговор от 04.10.2022 г. по запорното съобщение, банката посочва, че сметката е запорирана и няма други запори.

Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №53-06-8260/29.09.2022 г., е оспорено по административен ред. С обжалваното в настоящото производство Решение №ПИ-403/07.11.202 г. е оставена жалба с вх. №53-06-8260/24.10.2022 г. по регистъра на ТД на НАП С., подадена от „БРОНЗ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №53-06-8260/29.09.2022 г., издадено от С. А.- публичен изпълнител при ТД на НАП- С., без уважение, като неоснователна. Решаващият административен орган достигал до извод, че с оглед клаузите на представения като доказателство договор от 25.09.2015 г., че „Бронз“

ЕООД няма изискуеми вземания към „ВАМ-2011“ ЕООД, доколкото средствата по процесната сметка, с титуляр е „ВАМ-2011“ ЕООД, са собственост и са резултат от търговска дейност на „Бронз“ ЕООД. Посочено е, че в случай, че „Бронз“ ЕООД е имало вземания към „ВАМ-2011“ ЕООД, то запорът следвало да бъде наложен по реда на чл. 202, ал. 2 от ДОПК, която хипотеза не е релевантна в случая. Настоящата инстанция съобразява и обстоятелството, че като родово определени заместими движими вещи, паричните средства могат да бъдат обект на обезпечителни мярка по чл. 198, ал. 1, т. 2, предложение първо от ДОПК. В процесния случай обезпечителната мярка наложена върху парични суми, чийто собственик е „Бронз“ ЕООД, които суми постъпват в банкова сметка открита от „ВАМ-2011“ ЕООД, в полза на длъжника.

По делото е приета административната преписка и допълнително изисканите и приети писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена на 11.04.2022г., в предвидения в чл.197, ал.2 от ДОПК преклузивен 7- дневен срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество, относно нейната основателност.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съдът, съобразно задължението си за пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по чл. 168 от АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК, извършва преценка дали при издаването на двата административни акта са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличието на компетентност на органа; спазване на материалните и процесуалните правила при издаването им; изискването за писмена форма и съобразяване с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по чл. 197, ал. 1 от ДОПК, а именно зам.директорът на ТД на НАП-С., оправомощен със Заповед №ЗЦУ-ОПР-5/15.03.2022 г. /л.18/ и в рамките на установения в чл. 197, ал. 1 от ДОПК 14- дневен срок. Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки, също е издадено от компетентен орган- публичен изпълнител в ТД на НАП-С., съгласно чл. 8, ал. 1, т. 3 от ДОПК и съгласно правомощията на този орган, определени в чл. 12, ал. 4, т. 1 и чл. 167, ал. 1 от ДОПК. Не са налице основания за нищожност на оспорения индивидуален административен акт.

Оспореното решение е издадено в предписаната от закона форма. Постановлението за налагане на обезпечителни мерки също съдържа всички законоустановени реквизити, съобразно изискванията на чл. 196, ал. 1 от ДОПК.

При издаването на оспореното решение, както и на потвърденото с него постановление за налагане на обезпечителни мерки не са допуснати нарушения на процесуалните правила.

По аргумент на чл. 195, ал. 1 от ДОПК, подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания. На основание чл. 162, ал. 2, т. 1 от ДОПК, вземанията за данъци и задължителни осигурителни вноски са публични държавни вземания.

В процесния казус са налице изискуеми /с настъпил срок на изпълнение/ вземания на държавата, установени /определени по основание и размер/ по надлежен ред, които не са платени доброволно, поради което следва да се приеме, че е налице обезпечителна нужда и предпоставката на чл. 195, ал. 1 от ДОПК е изпълнена. Разпоредбата на чл. 195, ал. 2 от ДОПК регламентира, че обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено. Целта на производството по обезпечаване на публичните задължения е да се защити интереса на фиска и да се гарантира, че държавата ще може да събере установеното публично задължение с лихвите, до окончателното му погасяване.

Обезпечението е допустимо при наличието на обезпечителна нужда, която е определяща за налагането на обезпечителните мерки същата е налице в конкретния случай. Обезпечителната нужда от своя страна се определя от възможността длъжникът да изпълни задължението си с имуществото, с което разполага и с което ще разполага към датата на изпълнението. В тази връзка, в рамките на производството по издаване на постановление за налагане на обезпечителни мерки, публичният изпълнител извършва преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публичните вземания и същият имал правомощието да наложи обезпечителните мерки.

В настоящия случай обезпечителната нужда е обоснована, след извършена преценка и анализ от публичния изпълнител, със затрудненост на събирането на изискуемото и установено публично вземане, тъй като не са били предприети действия за погасяване на дълга от длъжника, поради което възраженията на жалбоподателя за незаконосъобразност са необосновани.

В процесното решение е изложено, че задължението по изпълнителното дело №22120008523/2012 г. е в особено големи размери, същото не е заплатено в срока за доброволно плащане, като видно от направена справка в информационните регистри на НАП, длъжникът - „Бронз“ ЕООД има установени и изискуеми публични вземания в общ размер на 1 845 607,31 лв. от които главница- 1 225 681,92 лв. и лихва- 619 935,39 лв., изчислени към 03.11.2022 г. Към датата на издаването на процесното постановление за налагане на обезпечителни мерки, „Бронз“ ЕООД има задължение в размер на 1 837 433.41 лв., като общата стойност на обезпечените вземания, е в размер на 604 593.60 лв.- възбрана върху недвижими имоти, и обезпечават дълга в минимален размер. За периода от 01.01.2022 г. - 10.10.2022 г. по сметка за принудително събиране са постъпили суми от запорираните на „Бронз“ ЕООД банкови сметки в общ размер на 9 340.49 лв., което е прието от органа като крайно недостатъчно и с оглед размера на задълженията.

Констатирано е, че декларираните обороти на „Бронз“ ЕООД по справки- декларация по ЗДДС за периода 01.01.2022 г. - 30.09.2022 г. са в размер на 895 224,70 лв., поради което се установява, че дружеството продължава да упражнява активна търговска дейност, без да предприема действия по погасяване на задълженията си към бюджета. В полза на „Бронз“ ЕООД няма издадено разрешение за неотложно плащане по реда на чл. 229 от ДОПК, банковите сметки на дружеството- жалбоподател са запорирани, но същевременно реализира и декларира оборот.

В резултат на Резолюция за възлагане на проверка № П- 22221022218471-ОРП-001 от 06.12.2022 г. е издаден Протокол №П-22221022218471- 073-001/06.03.2023 г., приет към доказателствения материал по делото, видно от който „Бронз“ ЕООД има 29 бр.

регистрирани действащи трудови договори, има регистрирани фискални устройства с дистанционна връзка, с ежедневно регистрирани обороти /в частност ФУ с № ZK056577 - Рег. № 4407596/, подава редовно декларация обр.1 и обр.б, съгласно Наредба Н- 8/2005г., които не се внасят. В същия протокол е отразено, че в хода на тази ПУФО, от дружеството са представени декларации, документи и справки по връченото ИПДПОЗЛ № П- 16001322186620-040-001-001/03.11.2022г., с които дружеството посочва, че: „Паричните средства в брой- Каса се съхраняват в метална каса в административната сграда в [населено място], [улица] и лицето, което отговаря е М. В. Д.. Собственикът В. А. С. оперира с банковите сметки на дружеството към момента. Основната дейност на фирмата през 2021г и до момента е Леене на чугун, Леене на леки метали, Леене на други метали и Механична обработка на метали. Дейността се извършва в офис намиращ се на адрес [населено място] ж.к В. ВЕЦ С. и Производствена база в [населено място], [улица], където се извършва леене на метали и механичната им обработка. Активите на дружеството се намират [населено място] на същия адрес. Представени са оборотни ведомости за периода 01.01.2022-30.11.2022 г., сметка 411, хронологични ведомости и фактури, с които се установяват твърденията изложени от административния орган при постановяване на Решение № ПИ-403/07.11.2022 г., че дружеството жалбоподател продължава да упражнява активна търговска дейност и реализира обороти в големи размери, без да предприема действия по погасяване на задълженията си към бюджета. От справка извлечение, представена от У. Б. АД за движение по банкова сметка [банкова сметка] с титуляр ВАМ-2011 ЕООД се установява, че за периода 01.01.2022 г. - 30.03.2022 г. длъжникът „Бронз“ ЕООД продължава да извършва търговска дейност, за което получава парични престации по банкова сметка с титуляр „ВАМ - 2011“ ЕООД, от свои клиенти („получаване на разплащания, предназначени за Възложителя, по аргумент на чл. 1 от Договор от 25.09.2015 г.).

В случая е наложен запор именно върху налични и постъпващи суми по банкова сметка находяща се в ТБ „Уникредит Булбанк“ АД за сумата от 1 815 494,59 лв. с титуляр „ВАМ- 2011“ ЕООД в качеството му на изпълнител по договор от 25.09.2015 г. за услуга, до размера на публичното задължение.

Съгласно чл. 202, ал. 1 от ДОПК Запорът върху вземания на длъжника от банки се извършва чрез връчване на запорно съобщение на банките, като запорът се смята наложен от часа в деня на връчване на запорното съобщение на банката. Подлежат на запор всички видове банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление от длъжника. Според ал.3 запорът се смята наложен спрямо третото задължено лице и банките от деня и часа на получаването на запорното съобщение. Анализът на текста предполага извода за налагане на запор върху банкови сметки на задължено лице /длъжник/, докато в случая се установява обстоятелството, че банковата сметка, върху която е наложен

запора не принадлежи на длъжника, а на трето за изпълнителното производство лице, с което длъжникът е сключил посочения по-горе договор за услуга от 25.09.2015 г..

Видно от договора за услуга от 25.09.2015 г. изпълнителят-„ВАМ-2011“ ЕООД се задължава да открие и води банкова сметка от името на възложителя - „Бронз“ ЕООД в лева при ТБ „УниКредит Булбанк“ АД, за съхранение на пари, получаване на разклащания предназначени за ВЪЗЛОЖИТЕЛЯ, извършване на разплащания от името и за сметка на ВЪЗЛОЖИТЕЛЯ при условията на настоящия договор. Изрично е уговорено, че сметката ще се използват за получаване и съхранение на пари, както и за извършване на разплащания към персонал и трети лица, свързани с постъпващи от търговската дейност на ВЪЗЛОЖИТЕЛЯ /чл.2/. Изпълнителят се съгласява да открие сметката като услуга за по-ефикасно извършване на дейността, и с цел осъществяване на мониторинг върху дейността на Б. ЕООД.

При тълкуване на уговореното между страните става ясно, че „ВАМ-2011“ ЕООД е титуляр на сметката, но не и собственик на средствата в нея. По преписката няма доказателства, а не се и твърди, че в деня на налагане на обезпечителните мерки върху вещите (в случая парични средства), върху които е наложен запор са се намирили в собственост на „ВАМ-2011“ ЕООД.

В процесния случай обезпечителната мярка запор е наложена върху парични средства, чийто собственик е длъжника „Бронз“ ЕООД и които се намират в банкова сметка открита от „ВАМ-2011“ ЕООД, в полза на длъжника. Правилни са изводите, съдържащи се в обжалваното решение и в представените по делото писмени бележки от процесуалния представител на ответника относно обстоятелството на създаване на привидност, че паричните средства са на титуляра на банковата сметка. Т.е. с договора от 25.09.2015 г. се цели заобикаляне на закона. В подкрепа на това е установено при справки в ТР-АВ, че между Б. ЕООД и ВАМ-2011 ООД е налице свързаност, предвид, че лицето В. А. С. е управител на ВАМ-2011 ООД от 2011 г. Същият е управител на Б. ЕООД до 02.01.2019 г., както и прокурист на дружеството с вписана прокура от 02.01.2019 г. М. В. Д. е управител на Б. ЕООД едва от 19.03.2022 г. В тази връзка клиенти на длъжника Б. ЕООД плащат по фактурите с доставчик Б. ЕООД по банкова сметка, предмет на процесния запор- с титуляр ВАМ-2011 ООД. За да приеме това съобрази, че в част от приложените по делото фактури с доставчик Б. ЕООД, е отразено следното: „Молим да обърнете внимание на сметката. Титуляр е ВАМ-2011 ЕООД, но в полза на Б. ООД“. В подкрепа на този извод е и преводно нареждане от

03.11.2022 г. с наредител Интерком ЕООД с основание за плащане по фактура от 03.06.20212 - „за сметка на Б. ЕООД“, в графа „име на получателя“ е отразено- ВАМ 2011 ЕООД /л.171/.

По този начин е осуетено постъпването на сумите, реализирани в резултат на търговската дейност на дружеството, с което принудителното изпълнение е затруднено. В този смисъл, преценката на публичния изпълнител да наложи обезпечителни мерки е мотивирана, фактически и правно обоснована.

Несъмнено, при определяне на обезпечителната мярка следва да се вземе предвид, както обезпечителната нужда на публичния вискател, така и мярката да не обременява прекомерно интересите на длъжника. Това изискване произтича пряко от принципа на съразмерност по чл. 6 от Административно процесуалния кодекс, според който административният орган трябва да упражнява възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът е издаден. В този смисъл, обезпечението не е несъразмерно. Успоредно с това и в случай, че по банковите сметки са налични, респ. постъпят суми в по-голям от посочения размер, няма пречка лицето да оперира с тях. От друга страна, съпоставката между запорираните и дължимите средства, позволяват на съда, редом с установената липса на данни за искане по чл. 199, ал. 2 ДОПК /за замяна на обезпечението/ да приеме, че е налице възможност изпълнението да бъде сериозно затруднено или невъзможно без налагане на посоченото обезпечение. В този смисъл същото се явява пропорционално, съгласно чл. 6 от АПК и в съответствие с целта на закона по чл. 195, ал. 1 ДОПК. Освен това, в случай на неотложни плащания във връзка с дейността си, дружеството разполага с възможността по чл. 229 от ДОПК - да отправи искане до публичния изпълнител, който да разреши определена част от постъпилите или постъпващите по сметките суми, да се оставят на негово временно разпореждане. Успоредно с това, текста на чл. 199, ал. 2 от ДОПК предвижда възможността да се поиска замяна на наложеното обезпечение- императивно гласи "винаги", т. е. без ограничение във времето и спрямо обстоятелствата, докато е налице висящо, т. е. неприключило изпълнително производство. В този смисъл банковият заповор не предопределя веднъж и завинаги невъзможност за опериране със средства по банковата сметка, като приложимият ДОПК дава алтернативни варианти както за замяна обезпечението, така и за разрешаване плащания със средства от сметката, когато обстоятелствата

го наложат.

По тези съобщения съдът намира, че жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора е основателно искането на ответника за присъждане на възнаграждение за юрисконсулт. Производството по чл. 197, ал. 2 - 4 от ДОПК е особено производство, различно от производството по обжалване на ревизионните актове, поради което специалната разпоредба на чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК е неприложима, а възнаграждението за юрисконсулт е дължимо на основание субсидиарното приложение на чл. 78, ал. 8 във вр. с ал. 3 от ГПК и следва да бъде определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ /в т. см. Решение № 1921/13.02.2018 г. на ВАС по адм. д. № 13662/2017 г., I о. и Определение № 3544/20.03.2018 г. на ВАС по адм. д. № 3319/2018 г., I о. /. С оглед фактическата и правна сложност на делото съдът намира, че в случая дължимото възнаграждение за юрисконсулт следва да бъде определено в размер на 200 лева.

Така мотивиран, Административен съд София-град, III-во отделение, 73-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Бронз“ ЕООД, ЕИК-[ЕИК] срещу Решение № ПИ-403/07.11.2022г. на Директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение подадена жалба срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № 53-06-8260/29.09.2022 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП– С..

ОСЪЖДА „Бронз“ ЕООД, ЕИК-[ЕИК], да заплати на Национална агенция по приходите– ТД на НАП- С., разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: